

199. A sármási mézszárlásokról részletesebben lásd Matatias Carp: *Sarmas. Una din cele mai oribile crime fasciste*. (Sármás. Az egyik legszörnyűbb fasiszta bűntett.) Socec, Bukarest, 1945, 47. o. és illusztrációk. Lásd még S. A. Bacher: „The Slaughter of Sarmas.” *Tricolorul*, Toronto, 2. köt., 1. sz., 1982. szeptember 1., 6–7. o., valamint Nicholas M. Nagy-Talavera, „The Anatomy of a Massacre: Sarmas 1944”, *Simon Wiesenthal Center Annual*, 7. köt., 1990, 41–62. o.

200. Lakatos 1947. június 10-i nyilatkozatában számolt be az eseményekről, melyet Veessenmayernak a Nürnbergi Katonai Törvényszék előtt tartott 1948-as tárgyalásával kapcsolatban adott (NG-1848). Miniszterelnöksége és hathetes kormányzása háttéréről adott nyilatkozatát, melyet nyilas fogvatartóinak írt Tihanyban 1944. október 28-án, lásd Gosztanyi Péter: „Lakatos Géza beszámolója miniszterelnöki tevékenységéről”, *Új Látóhatár*, München, 5. sz., 1970, 440–458. o. Lakatos Adelaide-ben halt meg, Ausztráliában, 1967. május 21-én, 77 éves korában.

201. Lenyűgöző és részletes beszámoló a tengelyhatalmak szövetségéből való magyar kiugrási kísérlettel összefüggő tárgyalásokról C. A. Macartney, 2:319–443. o. Lásd még Zvi Erez: „The Jews of Budapest and the Plans of Admiral Horthy, August–October 1944.” In: *YVS*, 16. köt. 1984, 177–203. o.